

Detta skrifbord, som i September månad 1871 förfärdigades af snickarmästaren J N Lindström i Kalmar, är af Ek som i Augusti månad 1869 upptogs från det id Dalarö-skans sjunkna linjeskeppet Äpplet om 80 kanoner och 473 mans besättning.

Ibland de till Dalarö efter slaget vid Ölands östra kust de 1 Juni 1676 inkomne skepp, var äfven Äpplet, fördt af kapten Ewert Haas, och på hvilket amiral Boje var ombord. Om aftonen den 5 Juni, började det blåsa hårdt, och Boje gjorde Haas föreställning att foga nödige anstalter att skeppet måtte ligga fast. Härå gjorde Haas likväl icke något afseende, hvaraf följden blef, att skeppet råkade i drift, stötte och sjön i sjelfva hamnen. Boje satt och skref i kajutan då hans dotter, som äfven var ombord, underrättade honom, utan att veta orsaken, att hon nu, bättre än förut, kunde urskilja folket på stranden. Boje sprang genastut på däck, men faran kunde icke mera afböjas.

En så ovanlig händelse, och helst det vill synas att Herr Haas emedan amiral Boje icke för tillfället hade befälet ombord, ej behagade lyda hans råd, kunde icke undgå att föranleda en rannsaking; men det som är ännu besynnerligare än sjelfva olyckshändelen, är att Haas icke blev straffad för sitt oförsvarliga förhållande. Orsaken till denna mildhet torde dock varit den att egentligen felet låg hos andre än skeppschefen, ty då i Krigs-rätten votering anställdes öfver saken, utlät sig en av ledamöterna, Kapten Melander: att honom, Skeppschefen, borde man härom intet tilltala, ty han hade intet bättre kunnat göra, än har lärt, men den som hade satt honom till kapten, den skulle man tlaa till, och han borde betala Konungens skepp. Om det äger grund, att Haas var källarmästare i Stockholm, då han genom gunst och vänner, blef Kapten, utan att ega ringaste kännedom om sjöyrket, så må man ej mer undra öfver att de, som förskaffat honom denna plats, sökte tysta ned saken.